

Asia C-76/21

Ennakkoratkaisupyyntö

Jättämispäivä:

8.2.2021

Ennakkoratkaisupyyntön esittänyt tuomioistuin:

Verwaltungsgericht Berlin (Saksa)

Ennakkoratkaisupyyntön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

20.1.2021

Kantaja:

Wacker Chemie AG

Vastaaja:

Saksan liittotasavalta, edustajanaan Umweltbundesamt Deutsche Emissionshandelsstelle

[--]

VERWALTUNGSGERICHT BERLIN

VÄLIPÄÄTÖS

Hallintoriita-asiassa

Wacker Chemie AG,

[--] München,

kantajana,

[--]

vastaan

Bundesrepublik Deutschland (Saksan valtio),

edustajanaan Umweltbundesamt

[– –]

Deutsche Emissionshandelsstelle,

[– –] Berlin,

vastaajana,

Verwaltungsgericht Berlinin (Berliinin hallintotuomioistuin) 26. osasto on

[– –]

tehnyt 20.1.2021 seuraavan välipäätöksen:

Euroopan unionin tuomioistuimelle esitetään menettelyssä, jossa asian käsittelyä on lykätty 27.11.2020 tehdyllä päätöksellä, SEUT 267 artiklan nojalla seuraavat ennakkoratkaisukysymykset: **[alkup. s. 2]**

1. Onko Euroopan päästökauppajärjestelmää koskevissa komission suuntaviivoissa (EUVL 2012, C 158, s. 4) esitetty kapasiteetin laajentumisen määritelmä, jonka mukaan laitos voi toimia kapasiteetilla, joka on vähintään 10 prosenttia suurempi kuin sen asetettu alkukapasiteetti ennen muutosta, ja joka on tulosta investoinnista käyttöomaisuuteen (tai useista investoinneista käyttöomaisuuteen), tulkittava siten,
 - a. että tämä riippuu käyttöomaisuuteen tehdyn investoinnin ja teknisesti ja oikeudellisesti mahdollisen enimmäiskapasiteetin laajentumisen välisestä syy-yhteydestä vai
 - b. että tämä riippuu 27.4.2011 annetun komission päätöksen 2011/278/EU 3 artiklan i ja l alakohdan mukaisesti vertailusta kahden korkeimman kuukausittaisen tuotantomäärän keskiarvoon kuutena ensimmäisenä kuukautena muutetun toiminnan alkamisen jälkeen?
2. Tapauksessa 1. b: Onko 27.4.2011 annetun komission päätöksen 2011/278/EU 3 artiklan i alakohtaa tulkittava siten, että ratkaisevaa ei ole teknisesti ja oikeudellisesti mahdollisen enimmäiskapasiteetin laajentumisen ulottuvuus vaan yksinomaan päätöksen 2011/278 3 artiklan l alakohdan keskiarvojen tarkastelu riippumatta siitä, johtuuko tämä tehdystä fyysisestä muutoksesta vai tehostuneesta käytöstä ja missä määrin se johtuu niistä?
3. Onko päästökauppajärjestelmää koskevien suuntaviivojen liitteessä I tarkoitettua asetetun alkukapasiteetin käsitettä tulkittava päätöksen 2011/278/EU 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti?

4. Onko Euroopan komission päätöstä olla esittämättä vastaväitteitä ilmoitetusta valtiontukijärjestelmästä tulkittava siten,
 - a. että sillä todetaan kattavasti kansallisen järjestelmän yhteensopivuus tukea koskevien suuntaviivojen kanssa myös muiden kansallisessa tukijärjestelmässä kansallisen lainsäädännön muihin säännöksiin tehtyjen viittausten osalta vai
 - b. että kansallista tukijärjestelmää ja muuta kansallista lainsäädäntöä on puolestaan tulkittava siten, että niiden on kaiken kaikkiaan vastattava tukea koskevia suuntaviivoja?
5. Tapauksessa 4.a: Sitooko Euroopan komission päätös olla esittämättä vastaväitteitä ilmoitettua valtiontukijärjestelmää vastaan kansallista tuomioistuinta siltä osin kuin päätöksessä on todettu, että tukijärjestelmä vastaa sovellettavia tukea koskevia suuntaviivoja?
6. Kun päätöksessä olla esittämättä vastaväitteitä ilmoitettua valtiontukijärjestelmää vastaan viitataan tukia koskeviin Euroopan komission suuntaviivoihin ja tutkitaan ilmoitettujen tukien yhteensopivuus suuntaviivojen nojalla, sitovatko nämä suuntaviivat jäsenvaltiota, kun se tulkitsee ja soveltaa hyväksytyä tukijärjestelmää?
7. Onko direktiivin 2003/87/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2018/410, 10 a artiklan 6 kohdalla, jonka mukaan jäsenvaltioiden olisi toteutettava taloudellisia toimenpiteitä välillisten hiilidioksidikustannusten korvaamiseksi, merkitystä tulkittaessa päästökauppajärjestelmää koskevien suuntaviivojen 5 kohtaa, jonka mukaan tuet rajoitetaan tavoitellun ympäristönsuojelun tason saavuttamiseksi tarvittavaan vähimmäismäärään? [**alkup. s. 3**]

Perustelut

I.

- 1 Ennakkoratkaisukysymykset esitetään riita-asiassa, joka koskee valtiontuen myöntämistä välillisten hiilidioksidikustannusten korvaamiseksi.
- 2 Kantaja tuottaa erittäin puhdasta piitä. Se teki vuosina 2014 ja 2015 yhdessä tuotantolaitoksistaan virtajohteisiin teknisiä muutoksia asentamalla lämpöelementteihin uusia osia niin sanotussa muuntajassa, jossa tetrakloorisilaanista valmistetaan kuumentamalla piin erottamiselle välttämätöntä esivalmistetta trikloorisilaania. Se investoi tätä tarkoitusta varten yli 2 miljoonaa euroa. Muutoksen jälkeen lämpöelementtejä ohjataan rinnakkain eikä peräkkäin, jolloin yksittäisiä lämpöelementtejä ohjataan erikseen ja ne voidaan maahan johtamisesta aiheutuviin vikatilanteissa tarvittaessa sammuttaa erikseen. Tällä pyritään välttämään koko muuntajan sammuttaminen, mikä olisi muussa tapauksessa välttämätöntä, ja mahdollistetaan tällä tavoin kaiken kaikkiaan

pidemmät käyttöajat. Kantajan antamien tietojen mukaan tällä lisätään laskennallisesti erottelulaitosten suorituskykyä 1 050 tonnilla monikiteistä piitä.

- 3 Kantaja haki 22.5.2017 Umweltbundesamtissa (liittovaltion ympäristövirasto) toimivalta Deutsche Emissionshandelsstelleltä (Saksan päästökauppaviranomainen, jäljempänä DEHSt) tilivuodelle 2016 sähkönhinnan kompensaatiotukea, johon sisältyi kapasiteetin laajentuminen kolmen erottelulaitoksen Poly 4:n, 6:n ja 7:n osalta. DEHSt myönsi sille 1.12.2017 tekemällään päätöksellä 14 902 385,43 euron suuruisen tuen ja hylkäsi hakemuksen muilta osin asianomaisen kapasiteetin laajentumisen osalta. Käytön lisääminen ei merkitse kapasiteetin laajentumista. DEHSt hylkäsi kantajan tästä tekemän oikaisuvaatimuksen 29.11.2018 tekemällään päätöksellä, koska tarvittavaa syy-yhteyttä fyysisen muutoksen ja kantajan kapasiteetin muutoksen välillä ei ollut näytetty toteen. Kantaja ajaa 24.12.2018 Verwaltungsgerichtissä nostamallaan kanteella edelleen vaatimustaan. Sen mielestä kapasiteetin laajentumisen edellytykset täyttyvät. Asianomaisten kolmen laitoksen tuotanto oli vuonna 2016 tosiasiallisesti 3 087 tonnia suurempi eli yli 10 prosenttia enemmän kuin merkityksellisenä viiteajanjaksona. Tuomioistuin käsitteli 27.11.2020 pitämässään suullisessa käsittelyssä asiaan liittyvät tosiseikat ja oikeudelliset seikat asianosaisten kanssa ja lykkäsi asian käsittelyä ennakkoratkaisumenettelyn toteuttamista varten. [alkup. s. 4]
- 4 Asiassa esitetään SEUT 267 artiklan 2 kohdan nojalla ennakkoratkaisupyyntö Euroopan unionin tuomioistuimelle. Ennakkoratkaisukysymykset koskevat unionin oikeudellista kehystä, joka koskee valtiontukien myöntämistä välillisten hiilidioksidikustannusten kompensoimiseen. Erityisesti unionin oikeussäännöillä on merkitystä ratkaistaessa, onko kyseessä riidanalaisten laitosten kapasiteetin laajentuminen.
- 5 1. Kansallisessa lainsäädännössä ei ole oikeudellista perustaa tuen myöntämistä koskevalle oikeudelle. Tuen perustana ovat ”Ohjeet, jotka koskevat tukien myöntämistä yrityksille sektoreilla tai alasektoreilla, joilla oletetaan vallitsevan merkittävä hiilivuotojen riski, kun otetaan huomioon EU-päästökauppatodistuksiin liittyvät kustannukset, jotka vyörytetään sähkön hintaan (tuot välillisille hiilidioksidikustannuksille)”, siinä muodossa kuin ne olivat voimassa 23.7.2013 – jäljempänä kansalliset tukiohjeet. Vastaaja itse on kansallisen lainsäädännön nojalla sitoutunut hallintokäytännössään myöntämään tuet, jos kansallisten tukiohjeiden edellytykset täyttyvät.
- 6 Tukiohjeiden 5.2.4 kohdan a alakohdan sanamuoto on seuraava:

”Jos laitoksen tuotantokapasiteettia laajennetaan merkittävästi vuosina 2013–2020, perustuotantomäärää lisätään kapasiteetin laajentumista seuraavasta tilivuodesta lähtien suhteessa asianomaiseen kapasiteetin laajentumiseen. Merkittävän kapasiteetin laajentumisen edellytysten määrittämiseen sovelletaan vastaavasti päästöoikeuksien jakamisesta

26.9.2011 annetun vuoden 2020 asetuksen (Zuteilungsverordnung 2020, BGBl. I, s. 1921) 2 §:n 24 momentin a ja b alakohdan aa alakohtaa.”

- 7 Päästöoikeuksien jakamisesta annetun vuoden 2020 asetuksen (Zuteilungsverordnung 2020 – jäljempänä ZuV 2020) 2 §:n 24 momentin a ja b kohdan aa alakohdassa määritellään merkittäväällä kapasiteetin laajentumisella tarkoitettavan

”jakotekijän asetetun alkukapasiteetin merkittävää lisäystä, kun sillä on seuraavat ominaisuudet:

a) yksi tai useampi jakotekijän teknisen rakenteen ja sen toiminnan määritettävissä oleva fyysinen muutos lukuun ottamatta pelkkää olemassa olevan tuotantolinjan korvaamista ja

b) lisäys, joka tehdään

aa) jakotekijän kapasiteettiin ja joka on vähintään 10 prosenttia sen asetetusta alkukapasiteetista ennen muutosta”. [alkup. s. 5]

- 8 Euroopan komissio päätti 17.7.2013 olla esittämättä vastaväitteitä kansallisten tukiohjeiden osalta (ks. asiakirja C(2013) 4422 final).

Komissio viittasi siinä yhteydessä tiedonantoonsa ”Suuntaviivat tietyistä päästökauppajärjestelmään liittyvistä valtiontukitoimenpiteistä vuoden 2012 jälkeen” (EUVL 2012 C 158, s. 4, siinä muodossa kuin se on oikaistuna 21.3.2013, EUVL 2013 C 82, s. 9) – jäljempänä päästökauppajärjestelmää koskevat suuntaviivat – ja niihin sisältyviin kaavoihin ja käsitteiden määritelmiin. Päätöksen 36 kohdassa todetaan seuraavaa:

”Saksan järjestelmän yhteydessä käytetään lähtökohtaisesti tuen sallittua enimmäismäärää laskettaessa näitä kaavoja, joissa kaavojen osatekijät vastaavat suuntaviivojen liitteen I määritelmiä ja liitteiden III ja IV arvoja.”

- 9 2. Ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen arvioinnin perusteella sovellettaessa yksinomaan kansallista lainsäädäntöä lähtökohtana pitäisi olla kapasiteetin laajentuminen, jolloin kantajalla olisi oikeus suurempaan tukeen. Vastaaja selventää kansallisten jakosäännösten, joihin kansallisissa tukiohjeissa viitataan kapasiteetin laajentumisen määrittämiseksi, soveltamista jakomenettelyä koskevissa ohjeissa 20.13-2020, 5 osa, 7.1. luku – jäljempänä jakomenettelyä koskevat ohjeet – siten, että edellytetään

”fyysisen muutoksen ja kapasiteetin muutoksen välistä syy-yhteyttä, jossa fyysinen muutos itse vaikuttaa (suoraan tai epäsuorasti) jakokelpoiseen tuotantoon tai käyttöön. Fyysisen muutoksen laajuuden ja kapasiteetin muutoksen laajuuden välillä ei tarvitse kuitenkaan olla määrällistä yhteyttä” (saatavilla verkkosivuilla <https://www.dehst.de>, s. 80).

- 10 Vastaaja selventää tätä edelleen esimerkillä siitä, että myös teknisesti ja oikeudellisesti mahdollisen enimmäiskapasiteetin laajentuminen 5 prosentilla voi riittää yhdessä samanaikaisen käytön lisäyksen kanssa, jotta voidaan katsoa, että kyseessä on vähintään 10 prosentin kapasiteetin laajentuminen (ks. jakomenettelyä koskevat ohjeet, s. 81). Jakomenettelyä koskevat ohjeet vastaavat ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen arvioinnin mukaan vastaajan hallintokäytäntöä.
- 11 Ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen mielestä tämän perusteella merkitykselliset kapasiteetin laajentumisen edellytykset täyttyvät. Kyseessä on erityisesti laitoksen teknisen rakenteen ja sen käytön fyysinen muutos, **[alkup. s. 6]** joka perustuu käyttöomaisuuteen tehtyyn investointiin. Kolmen laitoksen tosiasiallista tuotantoa on lisätty yli 10 prosenttia viitearvosta. Kantajan tilintarkastaja on vahvistanut tämän. Tuomioistuin katsoo kantajan suullisessa käsittelyssä esittämän lausuman arvioinnin perusteella lisäksi, että virtalähteen muutos on lähtökohtaisesti omiaan johtamaan muuntajan parempaan suorituskykyyn ja siten piin tehokkaampaan erottamiseen. Jos sovelletaan yksinomaan kansallista oikeutta, ratkaisevaa ei ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen näkemyksen mukaan ole se, johtuuko tuotannon lisääminen kokonaan teknisestä muutoksesta.
- 12 3. Ennakkoratkaisukysymyksiin annettavista vastauksista riippuu, seuraako unionin oikeudesta jotain muuta.
- a) Kysymys 1:
- 13 Päästökauppajärjestelmää koskevien suuntaviivojen liitteessä olevan kapasiteetin laajentumisen määritelmän sanamuoto poikkeaa kansallisesta säännöksestä. Päästökauppajärjestelmää koskevien suuntaviivojen mukaan edellytetään, että laitosta voidaan käyttöomaisuuteen tehdyn investoinnin seurauksena käyttää kapasiteetilla, joka on vähintään 10 prosenttia yli laitoksen asetetun alkukapasiteetin ennen muutosta. Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin ymmärtää tämän siten, että se perustuu käyttöomaisuuteen tehdyn investoinnin ja teknisesti ja oikeudellisesti mahdollisen enimmäiskapasiteetin laajentumisen väliseen syy-yhteyteen (vaihtoehto a.). Vain tässä tapauksessa mahdollinen kapasiteetin lisäys ("voidaan käyttää") on käyttöomaisuuteen tehdyn investoinnin aito seuraus.
- 14 Tulkinnasta, joka sopisi yhteen 27.4.2011 annetun komission päätöksen 2011/278/EU 3 artiklan i ja l alakohdan kanssa (vaihtoehto b.), sitä vastoin seuraisi, että ei pitäisi ottaa huomioon teknisesti ja oikeudellisesti mahdollista enimmäiskapasiteettia vaan kahden keskiarvon vertailu: (1) kahden suurimman kuukausittaisen tuotantomäärän keskiarvo tammikuun 1 päivän 2005 ja joulukuun 31 päivän 2008 välisenä aikana päätöksen 2011/278/EU 7 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti ja (2) kahden korkeimman kuukausittaisen tuotantomäärän keskiarvo kuutena ensimmäisenä kuukautena muutetun toiminnan alkamisen jälkeen. Jälkimmäinen arvo voi tosin olla vain elinkeinonharjoittajan päätökseen

perustuvan tehostuneen käytön seurausta, ilman että se johtuisi kokonaan teknisestä muutoksesta. Tällainen tulkinta ei tosin näytä ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen käsityksen mukaan sopivan yhteen päästökauppajärjestelmää koskevien suuntaviivojen kanssa. [alkup. s. 7]

b) Kysymys 2:

- 15 Siltä varalta, että päästökauppajärjestelmää koskevien suuntaviivojen ja päätöksen 2011/278/EU mukaiset kapasiteetin laajentumisen määritelmät vastaavat unionin tuomioistuimen näkemyksen mukaan toisiaan, esitetään täydentävä kysymys siitä, onko teknisen muutoksen ja keskimääräisen tuotantomäärän lisäyksen välillä oltava syy-yhteys ja miltä osin näin on. Jos katsotaan, että teknisen muutoksen on oltava tuotantomäärän lisäyksen välttämätön edellytys eli että ilman muutosta lisäys jää konkreettisesti muodossa/konkreettisenä määränä puuttumaan, ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen näkemyksen mukaan ainoa mahdollisuus on korottaa teknisesti ja oikeudellisesti mahdollista enimmäiskapasiteettia vähintään 10 prosenttia. Tiukka syy-yhteys on olemassa vain silloin.
- 16 Jos sitä vastoin perustaksi otetaan vain tosiasialliset keskiarvot, ilman että olisi ratkaisevaa, perustuuko tämä tekniseen muutokseen vai muista syistä tehostuneeseen käyttöön, syy-yhteyttä ei varmistettaisi täydessä laajuudessa. Tekninen muutos voisi joissain olosuhteissa puuttua ilman että tuotantomäärän lisäys peruuntuisi kokonaan.

c) Kysymys 3:

- 17 Päästökauppajärjestelmää koskevien suuntaviivojen liitteessä I käytetään asetetun alkukapasiteetin käsitettä ilman että siihen sisältyisi tämän käsitteen omaa määritelmää. Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin katsoo, että päästökauppajärjestelmää koskevien suuntaviivojen mukaista asetetun alkukapasiteetin käsitettä on tulkittava päätöksen 2011/278/EU 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Kun otetaan huomioon se tosiseikka, että päästökauppajärjestelmää koskevissa suuntaviivoissa määritellään kapasiteetin laajentuminen itsenäisesti ja eri tavalla kuin päätöksessä 2011/278/EU, esitetään kuitenkin kysymys siitä, onko tämä tulkinta oikea.

d) Kysymys 4:

- 18 Tämä kysymys koskee Euroopan komission tukisäännöstöä koskevan päätöksen vaikutusta ja ulottuvuutta alustavassa tutkintamenettelyssä. Jos komissio toteaa asetuksen 1999/659 tai asetuksen 2015/1589 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettussa päätöksessään, että kansalliseen tukijärjestelmään perustuvat laskentakaavan osatekijät vastaavat sovellettavien tukea koskevien suuntaviivojen määritelmiä, on esitettävä kysymys siitä, koskeeko tämä myös viittauksia, joita tukisäännöstössä tehdään kansallisen lainsäädännön muihin säännöksiin. [alkup. s. 8]. Nyt käsiteltävässä asiassa kapasiteetin laajentumisen konkreettinen määritelmä ilmenee ilmoitetussa tukijärjestelmässä vasta viittauksesta päästöoikeuksien

kansallista jakomenettelyä koskeviin säännöksiin. Niihin sisältyvä määritelmä poikkeaa kuitenkin päästökauppajärjestelmää koskevistä komission suuntaviivoista, kuten kysymyksessä 1 esitetään. Tukioikeuksia koskevien komission päätösten vaikutusten ulottuvuus ei vaikuta kansallista oikeutta koskevien toteamusten osalta ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen mielestä unionin tuomioistuimen tähänastisen oikeuskäytännön perusteella yksiselitteiseltä.

- 19 Olisi ajateltavissa, että (vaihtoehto a.) komissio tutkii myös alustavassa tutkintamenettelyssä kattavasti kaikki ilmoitetun tukijärjestelmän täytäntöönpanossa sovellettavat kansalliset oikeussäännöt, ja päätöksellä olla esittämättä vastaväitteitä SEUT 108 artiklan 3 kohdan mukainen jäsenvaltiota koskeva täytäntöönpanokielto poistetaan kattavasti ilmoitettujen tukien osalta riippumatta siitä, onko komissio olettanut perustellusti, että sovellettava kansallinen lainsäädäntö vastaa täysin sovellettavien tukea koskevien suuntaviivojen määritelmiä. Ensinnäkin oikeusvarmuuden periaate voisi puoltaa tätä. Toiseksi tuet on asetuksen N:o 2015/1589 4 artiklan 6 kohdan nojalla katsottava hyväksytyiksi kahden kuukauden kuluttua myös ilman 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua päätöstä, jos komissio ei aloita virallista tutkintamenettelyä. Tämä puoltaa sitä, että mahdollisesti virheellinen tai puutteellinenkaan komission päätös ei estä tukien täytäntöönpanoa.
- 20 Ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen mielestä ei ole kuitenkaan nyt käsiteltävän kaltaisessa tapauksessa missään tapauksessa asianmukaista (vaihtoehto b.), että komission toteamus siitä, että kansallisen laskukaavan osatekijät vastaavat päästökauppajärjestelmää koskevien suuntaviivojen määritelmää, olisi ymmärrettävä siten, että kansallista järjestelyä olisi tulkittava päästökauppajärjestelmää koskevien suuntaviivojen valossa ja että niitä pitäisi käytännössä soveltaa samalla tavalla. Tukea koskevilla suuntaviivoilla ei tosin unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan ole lähtökohtaisesti välittömiä jäsenvaltioita sitovia vaikutuksia (vrt. unionin tuomioistuimen tuomio 19.7.2016 – C-526/14 – EU:C:2016:570, 44 kohta; ks. myös kysymys 6). Komissiota sitoo kuitenkin vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan sen oma toiminta. Tällä perusteella on katsottava komission lähtökohtana olleen, että kansallinen järjestely vastaa asiallisesti tukea koskevia suuntaviivoja, ja se on jättänyt esittämättä vastaväitteitä vain tällä perusteella. Siltä osin kuin tulkintaan liittyy harkintavaltaa kansallisen tukijärjestelmän soveltamisessa [**alkup. s. 9**], jäsenvaltion pitäisi ottaa se näin ollen huomioon tukitoimenpiteen täytäntöönpanossa.
- e) Kysymys 5:
- 21 Siltä varalta, että kysymykseen 4 liittyvän vaihtoehdon a. perusteella on katsottava, että komission lupapäätös kattaa nimenomaisesti tai implisiittisesti myös poikkeaman tukea koskevistä suuntaviivoista, on esitettävä kysymys siitä, sitooko tämä myös kansallisia tuomioistuimia. Bundesverwaltungsgerichtin oikeuskäytännön mukaan [– –] alustavassa tutkintamenettelyssä tehtävillä päätöksillä ei ole tällaista sitovaa vaikutusta

f) Kysymys 6:

- 22 Unionin tuomioistuimen (edellä mainitun) oikeuskäytännön mukaan tukea koskevilla suuntaviivoilla ei ole lähtökohtaisesti jäsenvaltioita sitovaa vaikutusta, vaan niillä rajoitetaan vain komission omaa harkintavaltaa. Neljännen kysymyksen lisäksi ennakkoratkaisua pyytävälle tuomioistuimelle on epäselvää, sitovatko päästökauppajärjestelmää koskevat suuntaviivat nyt käsiteltävän kaltaisessa tapauksessa jäsenvaltiota sen tulkittaessa ja soveltaessa ilmoitettua tukijärjestelmää, sillä perusteella, että komissio viittaa nimenomaisesti useaan kertaan näihin suuntaviivoihin lupapäätöksessään ja ottaa tällä tavoin nämä päätöksensä kohteeksi.

g) Kysymys 7:

- 23 Päästökauppajärjestelmää koskevien suuntaviivojen 5 kohdassa viitataan yleiseen periaatteeseen, jonka mukaan valtiontuet on rajoitettava tavoitellun ympäristönsuojelun tason saavuttamiseksi tarvittavaan vähimmäismäärään. Direktiivin 2003/87/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2018/410, 10 a artiklan 6 kohtaan sisältyy alkuperäiseen sanamuotoon nähden nykyään säännös, jonka mukaan jäsenvaltioiden on otettava käyttöön taloudellisia toimenpiteitä välillisten päästökustannusten korvaamiseksi. Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin katsoo, että siihen ei liity luopumista tukien tarpeellisuutta koskevasta yleisperiaatteesta.

[--]